

Minnisblað

Viðtakandi: Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis
Sendandi: Ríkisskattstjóri
Dagsetning 10.12.2014
Varðar mál 356

Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis hefur farið fram á að ríkisskattstjóri tjái sig um hugmyndir umsagnaraðila varðandi frumvarp fjármálaráðuneytis, mál nr. 356, milliverðlagning. Sýnist gagnrýni af því tilefni helst snúa að þeirri kröfu gildandi laga að skjala skuli innlend viðskipti, fjárhæðarmörkum þeirra og að meginmarkið reglna um milliverðlagningu sé að bregðast við hliðrun skattstofna á milli ríkja en ekki innan þeirra. Fyrirliggjandi frumvarp fjallar ekki um þessi atriði heldur einungis afmarkað þröngt atriði einkum brottfall á vísun til OECD reglna. Ríkisskattstjóri hefur að beiðni Alþingis kannað þessar athugasemdir og vill því taka eftirfarandi fram.

Íslenskar reglur um milliverðlagningu gilda nú almennt í viðskiptum lögaðila sem teljast tengdir samkvæmt ákvæðum um milliverðlagningu. Er það óháð því hvort viðskiptin eru á milli innlendra lögaðila eða yfir landamæri enda eigi þeir í viðskiptum við aðila sem þeim teljast tengdir. Innlendir lögaðilar sem eiga í viðskiptum við tengda aðila eru jafnframt skjölunarskyldir samkvæmt reglunum ef rekstrartekjur eða heildareignir eru yfir tilteknum fjárhæðarmörkum í upphafi eða við lok reikningsárs. Verðlagning á vöru getur tekið mið af því hvort aðilum kemur betur í skattalegu tilliti og er markmiðið með milliverðlagningarreglum að bregðast við slíku. Á þetta einkum við í millilandaviðskipum innan alþjóðlegra viðskiptasamstæðna. Þrátt fyrir að nokkur brögð hafi verið að því í innanlandsviðskiptum tengdra aðila að reynt hafi verið að hagræða viðskiptum með tilliti til þess hvar hagnaður myndaðist, hvort heldur hjá eigendum eða við nýtingu taps hjá því félagi sem viðskiptanna naut, þá hefur verið við því brugðist á grundvelli þeirrar meginreglu, sem býr að baki ákvæðis 57. gr. tskl. Reglum, sbr. 8. gr. laga nr. 142/2013 um milliverðlagningu var á hinn bóginn ætlað að gera þessi atriði skýrari í löggjöfinni og leggja jafnframt tilteknar kröfur á rekstraraðila um fyrirsjáanleika með ákveðinni skjölun upplýsinga. Lögin fólu þannig í sér nýja hugsun, nýja tileinkun og ný vinnubrögð. Verði fallið frá skjölun vegna viðskipta innanlands mun ekki reyna á tilgang laganna hvað það varðar og skilvirkni verður þá minni.

Þegar um innlend viðskipti er að ræða má fallast á að gera megi almennt ráð fyrir því að mat á því hvort verð í viðskiptum sé í samræmi við armslengdarsjónarmið og mat á áhrifum sé mun einfaldara en þegar viðskipti eru yfir landamæri. Reglur um milliverðlagningu gilda eftir sem áður í þessum tilvikum. Unnt yrði þannig eftir atvikum að kalla eftir sambærilegum upplýsingum á grundvelli almennra ákvæða laganna, hvort heldur erlendir eða innlendir aðilar ættu hlut að máli og sömu vinnubrögð og sömu lögmál giltu óháð viðskiptaaðilum.

Hvað varðar fjárhæðarmörk laganna telur ríkisskattstjóri rétt að benda á að aðstæður á Íslandi og stærðir fyrirtækja eru aðrar en almennt gerist í nágrannalöndum. Í því samhengi er ekki endilega víst að tilvísun til fjárhæðamarka í löggjöf nálægra ríkja sé raunhæfur samanburður, enda nokkuð ljóst að fá íslensk fyrirtæki ná þeirri stærðarviðmiðun. Augljóst er að stærðarmörk gildandi laga taka mið af hvaða fyrirtæki teljast stór í íslensku efnahagsumhverfi og falla því undir gildissviðs ákvæðisins. Að sama skapi falla þá utan þess minni fyrirtæki, en vert er að halda því til haga að í umsögn með frumvarpi að lögum nr. 142/2013 var áætlað að einungis 110 – 130 lögaðilar myndu fara framúr stærðarviðmiði ákvæðisins.

10.12.2014. SEP/IJR